

Cuvântul fluid și era post-virtuală

Monica Râpeanu (Belgia)

Odată cu apariția artei multimedia "în timp real", cuvântul scris s-a tot schimbat la față, a îmbrăcat, pe rând, tot mai multe și mai variate haine. Treptat, începând cu anii '90, scrisul tipărit – marcă de necontestat a culturii și civilizației umane de secole cedează din ce în ce mai mult scena textului electronic, dinamic și efemer. O altă entitate. Cu propriile ei înfloriri și limite. Ecranul computerului ne absoarbe și ne recrează pe noi, 'cititorii', undeva într-o dimensiune fluidă, în care alte simțuri ne preiau, alte organe de percepție și decodare a realității ne sunt necesare. Din acest punct, începem să fim re-creați de către mașinaria aceasta fascinantă și infernală, făcută după chipul și asemănarea creierului nostru. Intrăm, mai întâi cu degetul mare, pe urmă, firește, cu tot corpul în regatul tipografiei fluide. Și suntem în altă eră.

Înainte de era noastră, după era noastră și era virtuală (a noastră?). Vom parcurge și aici cercul căutării de sine.

Marea linie de demarcație dintre literatura digitală și cea tipărită o reprezintă textul «în mișcare». O singură formă poate dezvolta mai multe litere, într-un proces morfic de rotație și deconstrucție și invers, mai multe forme pot alcătui o singură literă, într-o mișcare de reorganizare. În doar câteva secunde, semnul expandează și se retrage în el însuși. O lume s-a născut și a murit până ca noi să avem timpul necesar să clipim. Pe 'hârtia' virtuală cuvântul se dezvoltă

pe cu totul alte niveluri de expresie și semnificație, imposibil de redat pe suportul clasic. Noile programe de animație (ca de exemplu Macromedia Flash) permit scriitorilor să ofere cuvântului timp și spațiu real, o lume nouă, numai a lui. Textul se transformă în permanență, se distorsionează, se fracturează, provoacă, se joacă, trece de la o identitate la alta cu viteza pixelilor înnebuniți de bucuria mișcării. Nu mai există nici un punct de referință în care ochiul, mintea, sufletul să poată ancora. Odată cu semnificatul, se fluidizează și semnificatul; «cititul» se mută undeva la marginea preconștientului. Fiecare clipă a lecturii devine Unică, o trăim cu toate simțurile în același timp, absorbim totul dintr-o dată, fără a mai reflecta și procesa. Reflecția și procesarea aparțin deja erei *dinaintea erei virtuale*. Noi nu mai suntem acolo. Leagănul paradigmei umane din viitor se află aici, în cutia aceasta pătrată și luminată, în care se fabrică de-a valma lumi, cuvinte, vectori, parametri, tag-uri, holograme, bucle spațio-temporale și conditionale, kitsch, puritate, artă, precizie, fluiditate, autism, socializare, mișcare și încremenire. Totul se întâmplă pe axa incomensurabilă dintre 0 și 1 (ce o fi după 1...?). Orice se poate întâmpla în malaxorul acesta uriaș care prepară aluatul psiho-emoțional al viitoarei omeniri.

Am vrea să dăm timpul pe «repede înainte» să vedem cum va fi *pe urmă*. În *era post-virtuală*. Sau măcar să știm pe care buclă a cercului ne găsim, cât mai 'avem' din joc. Cuvintele, vechii noștri prieteni, împreună cu care am trecut prin ere, încep să ne fenteze de acolo, din cutia cea jucăușă. Se mută în regatul tipografiei fluide. Se mută în Mișcare. Procesul e ireversibil. Probabil, împreună cu ele vom crea alte lumi, alte simțuri, alte coduri, rupând – necesar – punțile cu trecutul. Pentru că la un moment dat va începe *era post-virtuală*.

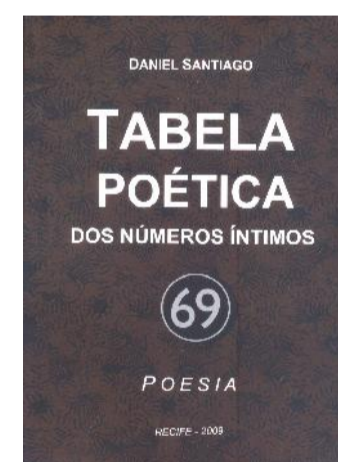
Daniel Santiago: Artă, poezie, performare, tehnologie

Jorge Luiz Antonio (Brazilia)

Traducere de Cosmina Drăghici

Recenta publicație a lui Daniel Santiago *Tabela Poética dos Números Íntimos* (Tabel poetic al numerelor intime) constituie o oportunitate de abordare a operei sale: <http://www.youtube.com/watch?v=5huJI55MSbE&feature=share&list=UL5huJI55MSbE>. Subtitlul "69 Poesia" conferă o notă ludică de lectură, în special în limba portugheză, și o îmbogățește cu repere ale înțelegerii și fructificării procesului creativ poetic predominant. Vital Correa Araujo prezentând academic opera și traiectul literar ale lui Daniel Santiago le compară cu cele ale lui Pitagora, de care diferă prin orientarea asupra numărului intim, nu asupra celui public.

Născut în Recife, statul Pernambuco, în nord-estul Braziliei, Daniel Santiago este un creator de poezie vizuală, de mail art și de filme, performer, designer, jurnalist, profesor de arte, autor al câtorva cărți-obiect, colaborând cu numeroși artiști, în special cei din grupul Totem.

Pagina 14 (Turnul Alb):

Jorge Luiz Antonio,
Daniel Santiago:
Artă, poezie,
performare, tehnologie

<http://www.ascedu.ro/revista.html>

Traseul de lectură:

